

چو در هست حاجت به دیوار نیست

تنور انتخابات مجلس شورای اسلامی با آغاز ثبت نام کاندیداها گرم می شود. نامزدها در اندیشه موفقیت و جلب اعتماد مردم هستند. در هر اقدامی اگر به یاد خدا بوده و در پناه خدا باشیم، آتش دنیا برای ما گلستان می شود و ترس های ما تبدیل به امنیت و سلامتی می گردد.

پرورد در آتش ابراهیم را

ایمنی روح سازد بیم را

خود فریبی سرآغاز شکست است. فضای انتخابات با صحنه زورآزمایی قابل مقایسه نیست. عدای نان و موقعیت را از بازار انتخابات جستجو می کنند. از صبح تا پاسی از شب به هر محفل و مجلس و ستادی سر می زنند. به همه قول همکاری داده و عرض ارادت می کنند. نهار را با اصلاح طلبان صرف می کنند و شب بر سر سفره اصولگرایان می نشینند. این ابلیس صفتان از گل آلود کردن آب برای گرفتن ماهی بیشتر ابائی ندارند و این جاست که باید کاندیداها حواس خود را جمع بکنند و از اعتماد به چنین افرادی پرهیز نمایند.

چون بسی ابلیس آدم روی هست

پس به هر دستی نباید داد دست

کاندیداهای احتمالی برای رسیدن به صندلی بهارستان دورخیز کرده اند. یکی با صرف هزینه، دیگری با تکیه بر عملکرد، سومی با امیدواری به اتاق فکر و برخی ها نیز با دل بستن به تاکتیک تخریب می خواهند عنوان بزرگ و سنگینی چون نمایندگی مردم را به دست آورند. طرفداران تاکتیک تخریب به تشویق و صلاح دید دوستان به ظاهر روشنفکر به آینده اقدامات و چندی آور بودن آن فکر نمی کنند. آن ها که ادعای اخلاق مداری دارند در عمل با توسل به تهمت و تخریب در به هم زدن فضای سالم انتخابات تلاش می کنند. آن ها باید بدانند که روش انتخابی بی اعتمادی را رشد می دهد و بس.

این گرد و غبار که تو انگیخته ای

باران دو صد سال فرو نماند

کلید موفقیت در انتخابات در گرو حمله به دیگر کاندیداها و نامزدها نبوده و نیست. بحث تبلیغات و بیان گوشه ای از توانایی های کاندیداها راه و رسم خود را دارد. قانون روش این کار و ابزار مورد نیاز را مشخص کرده است. کاندیداها باید هواداران و همراهان را از دست زدن به روش های ناپسند منع کنند.

میچ از ره راست بر راه کج

چو در هست حاجت به دیوار نیست
فضای رقابت باید به فضای دوستی و مهربانی تبدیل شود. باید پذیرفت
که زورگویی ها، رفتارهای زننده، دامن زدن به اختلافات و زیرپا
گذاشتن منطق جز آلوده کردن فضا و برهم زدن آرامش نمی تواند نفع
دیگری برای جامعه داشته باشد.
چو کاری بر آید به لطف و خوشی
چه حاجت به تندی و گردنکشی
نیک می دانم که این سخنان به مذاق برخی از دوستان خوش نمی آید.
کسانی که منفعت خود را در رقابتی همراه با کینه و نفرت جستجو می
کنند در رد این نوشته ها به حباب روی آب هم پناه می برند اما:
من آن چه شرط بلاغ است با تو می گویم
تو خواه از سخنم پند بگیری و خواه و ملال